

Try as we might, it was found absolutely impossible to persuade the people to cultivate the lands. Mr. Chandy, with his intimate personal knowledge of local conditions, met all their apparent objections and exhorted them, on behalf of Government, to spare no effort in stepping up their paddy production during the season in order to enable the authorities to meet an unprecedented situation affecting the entire State. Both of us assured them that Government would safeguard them against any possible loss—all to no purpose. It was in these circumstances that the lands had to be assumed.

Even when resorting to such a measure, Government safeguarded the interests of the ryots by leasing the lands to the owners themselves or their nominees—and that, on a mere nominal pattom in every case. What is more, the entire expenditure on pumping charges, amounting to about Rs. 80,000, has been borne by Government.

(President's bell.)

The question whether a sum of Rs. 10,56,524—under demand II—Land Revenue and Taxes on Income pay be sanctioned was put and carried. The grant was made.

DEMAND III—STAMPS.

Mr. A. Lekshminarayana Aiyar (*Financial Secretary to Government*): Sir, I beg to move for a grant of Rs. 1,00,091—under demand III—Stamps.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,00,091 under Demand III—Stamps was put and carried. The grant was made.

DEMAND IV—FOREST.

Rao Bahadur T. V. Venkateswara Aiyar (*Conservator of Forests*): Sir, I rise to move for a grant for Rs. 14,45,195 under Demand IV—Forest.

Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi: Sir, I wish to congratulate Government on the good income they are making. I was rather anxious and in fact I thought the situation created by the war was being exploited just to show an increase in income in a manner which could not be quite justified under the rules governing the wise conservation of forests. But looking into the reports and on close personal enquiries I understand that we are making these huge profits without in any manner impairing due conservation of our forests. I am also glad that with the co-operation of the Public Works Department they are making Forest Roads and that timber which was going to waste is being now utilised, bringing

[Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi]

a price it has never before fetched in the past. During the last few years the Forest Department was very careful in the matter of plantations. But the Department is showing a little negligence in the matter of cutting up roads and exploitation in general. I think the Government will utilise a large portion of the revenue got from this Department for opening roads and devising modern and scientific means of exploitation. I also request the Conservator of Forests to devise some means for supplying fuel to us for domestic use. We are getting fuel at the rate of 2 or 2½ lbs. for a chuckram. The Conservator of Forests with the co-operation of other officers will devise some means by which some municipal forests may be reared not only here but in the vicinities of the municipal areas in the State to make available cheap fuel to the people. Our negligence in this line has come to this. When the charcoal gas has been substituted for petrol it was thought at first to be a very cheap proposition. But now experience tells us that charcoal gas costs much more than petrol. This is not a criticism on the work of the Department but a criticism on the work of the Government and also a censure of the public. This is due to the indiscriminate registry of reserve forests by the Government and to the indiscriminate felling of timber by the public. Therefore I believe that the Conservator of Forests and also the Government by administrative as well as legislative action will make some provision for the creation of new forests as well as for the distribution of cheap fuel.

Mr. James Fletcher : Sir, the Forest Department has brought in large sums of money as revenue this year. Besides the money the department is in a position to give us other materials which will help us to get through this difficult period when we are in want of sufficient food. I mean that this department would be in a position to give us materials which will help us to grow more food. One of such materials is manure. From the forest we can get manure leaves which will help cultivation to an increased production of paddy. Already the Forest Department is permitting the public to get manure leaves by license. But I would suggest that more trees which yield manure leaves may be planted on suitable places in the forest so that the agriculturists may get manure in large quantities, especially on those big hills in South Travancore where they are near paddy fields. Paddy fields are registered in the names of private owners while the hills belong to the Forest Department. It is quite possible to plant a large number of manure trees on those hilly parts and the green leaves will be of much advantage to the agriculturists who are carrying on agricultural operation in the neighbouring paddy fields.

Another thing is that these great forest areas lying near the villages can be used as grass supply depots. During the rainy season grass grows in plenty in that area. That can be cut and preserved for the time when there will be no rain and no grass in the pasture land. For the upkeep of our cattle we want good grass. Many of the cattle are imported to Travancore in good health. Later, for want of food they become thin and unhealthy. I think that the Forest Department can help the agriculturists to rear cattle with good grass in hot season.

Mr. E. K. Kuriyppe : സർ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൂടുതലായി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ഇക്കാലത്തു ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുമേലിനി കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭൂമി, വളരെ കുറവായിപ്പോയി എന്നു പ്രസ്താവിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ രാജ്യത്ത് വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജനസംഖ്യയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ അഭാവവും കൂടി നോക്കുമ്പോൾ സൗകര്യമുള്ളിടത്തോളം സ്ഥലം കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതു ഈ യുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതിയിൽ അത്യന്തം പേക്ഷിതമാകുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മനുഷ്യർ ജീവിക്കട്ടെ എന്നാണ് തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടത്. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞശേഷം നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ ഫാറസ്റ്റ് ഉണ്ടാക്കാം. മനുഷ്യർ മരിക്കാതെ കിടക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഏതൊരു ഗവണ്മെന്റും ഇപ്പോൾ കൂടുതലായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ഇന്നു വളരെ അധികം കൃഷിക്കുപയുക്തമായ ഭൂമി ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുവകയായി കിടക്കുന്നുണ്ട്. ആ വക സ്ഥലങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ആഹാരമാല്ലാതെ പട്ടിണികിടന്നു വലയുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഫാറസ്റ്റ് നശിച്ചാലും ജനങ്ങൾ ജീവിക്കണമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞല്ലോ. ഫാറസ്റ്റ് ഇല്ലാതെയായാൽ ഇവിടെ കൃഷിചെയ്തു സാധ്യമാണെന്നു മെമ്പർ അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

Mr. E. K. Kuriyppe : ഫാറസ്റ്റ് നശിപ്പിക്കണമെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കൃഷിക്കു കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൃഷിക്കു കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു അതായത് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റു കൈവശമുള്ള അരി ഏല്പാവർക്കുമായി വിതച്ചുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ കഴിയുന്നത്ര ഭൂമി കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. കൃഷിയുടെ ആവശ്യത്തിനു ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും ഭൂമി വിട്ടുകൊടുത്താൽ മഴ കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. ഇവിടത്തെ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് പരിശോധിച്ചാൽ

[Mr. E. K. Kuriyppe.]

അതു തെറ്റാണെന്നു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കും. മാത്രമല്ല, ഇക്കോ
 പ്ലത്തിൽ മറ്റു വളരെ കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറെ സ്ഥലം എങ്കിലും
 കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും ഉണ്ടാകാനില്ല. ഇ
 പ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൃഷിക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ
 തന്നെ ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളാണു്. ചെറിയ ചെറിയ ബുളാക്കുകളായി
 ട്ടാണു് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്ക
 ന്നതു്. മാത്രമല്ല, അവിടെയുള്ള തടികളെല്ലാം അതേ നിലയിൽ തന്നെ
 നിറുത്തിയതിനുശേഷമാണു് കൃഷിചെയ്യുന്നതും. ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു്
 അതികുറിയായ ക്ഷാമം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇപ്രകാരം
 കൃഷിചെയ്താൽ എന്തുഫലമാണു് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു നാം ചിന്തിക്കണം.
 കൂടാതെ ഈ സ്ഥലങ്ങളുടെ നാലുഭാഗങ്ങളിലും കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ധാരാള
 മായി, അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കു് കൺസർവേറ്റർ
 അമ്പർകൾക്കു് അവിടെപ്പോയി നോക്കുന്നതിനുപോലും സാധിക്കുകയില്ല.
 യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള വഴികളും ഇല്ലാത്തസ്ഥലങ്ങളാണു് തിരിച്ചുകൊ
 ട്ടത്തിരിക്കുന്നതു്. മാത്രമല്ല, അധികവും വെറ്റ് ലാൻഡ് ആണു്
 കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അതു് തലു്കാലം കൃഷിചെയ്തു് നെല്ലു് വളയി
 ക്കുക എന്നകാര്യം മിക്കവാറും അസാദ്ധ്യം തന്നെ എന്നു പറയാം. ഈ
 കൊല്ലത്തിൽ കൃഷിക്കു മുടക്കിയ തുക എങ്കിലും കിട്ടുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല.
 നേരേമറിച്ച് ഡ്രൈലാൻഡ്സ് കൊടുത്താൽ വെറ്റ് ലാൻഡ്സിനെ
 കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല.
 വെറ്റ് ലാൻഡ്സിനു് വരമ്പു മുതലായവ കെട്ടിയർണു് കൃഷിചെയ്യേണ്ട
 തെന്നുള്ളതിനാൽ കൂടുതൽ വ്യയത്തിനു് കാരണവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു്
 വെറ്റ് ലാൻഡ്സ് മാത്രം കുറഞ്ഞകാലത്തേയ്ക്കു് തിരിച്ചുകൊടുത്തതു്
 കൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : വരമ്പില്ലാതെ വെറ്റ് ലാൻ
 ഡ്സ് കൃഷി ചെയ്യുന്നതു് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

Mr. E. K. Kuriyppe : വലിയ കുറിക്കാടുകളിലായിരിക്കാം
 അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു്. വെറ്റ് ലാൻഡ്സിൽ കൃഷിചെയ്യണമെങ്കിൽ
 വളരെയധികം ചെലവുണ്ടാകും. അതന്നു് തിരിച്ചു് ആദായം ലഭിക്കുക
 മില്ല.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : ഡ്രൈലാൻഡ്സ് കുററി
 വെട്ടാതെ കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ?

Mr. E. K. Kuriyppe : ഡ്രൈലാൻഡ്സിലെ കാടവെട്ടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. കാടവെട്ടി തീ കൊടുത്താൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഒരേക്കറിന് ൧൦൦ പർ നെല്ലിൽകൂടുതൽ വിളയകൾ ചെയ്യും. വലിയ മരങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ധാരാളം ഡ്രൈലാൻഡ്സ് നമ്മുടെ റിസർവ്വിൽ ഉണ്ട്. അങ്ങനെ മരങ്ങളില്ലാത്ത ഭൂമി വിട്ടു കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ കൃഷി നന്നാകയുള്ളൂ. അതിനുശേഷം ആ പ്രദേശങ്ങൾ റിസർവായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ചുരുങ്ങിയത് ആയിരം ഏക്കർ സ്ഥലമെങ്കിലും ഒരു ബ്ലാക്കായി കൃഷിക്കു തിരിച്ചു കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനും ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പരിശോധിക്കുന്നതിനും സൗകര്യപ്പെടുകയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ടി. എ. വാങ്ങാനുള്ള ഒരു സൗകര്യം കിട്ടുന്നില്ലാതെ കൃഷിക്കാർക്ക് പറയത്തക്ക യാതൊരു ഇണവും കിട്ടുകയില്ല. ആയിരം രണ്ടായിരം മുഖായിരം നാലായിരം ഏക്കർ വീതം കൂടുതൽ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ നെൽകൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയമായും സാധിക്കും. അല്ലാതെ റിസർവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു കുറച്ച സ്ഥലം കൊടുത്തതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല.

Mr. G. Narayana Iyer : ആയിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഒന്നിച്ചു ഈപറഞ്ഞവധത്തിൽ എടുക്കുന്നതിനു റിസർവൽ കാണുമോ?

Mr. E.K. Kuriyppe. ആയിരമല്ല നാലായിരം ഏക്കർ ഒന്നിച്ചു കിടക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. ഇതറ മാത്രമുള്ള അനേകായിരം ഏക്കർസ്ഥലം ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം. ഏതു ഉദ്യോഗസ്ഥനും സൗകര്യമായി വന്നു പരിശോധിക്കാൻസൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണിതു. ഈ മാതിരി സ്ഥലങ്ങൾ ഞാൻതന്നെ പോയി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ധാരാളം ആളുകൾ അങ്ങോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ ആയിരവും രണ്ടായിരവും ഏക്കർ സ്ഥലത്തു് കപ്പ, നെല്ല് മുതലായവ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുവരുന്നു. ഇവിടെ കൃഷിക്ക് ആൾ ധാരാളമുണ്ട്. സ്ഥലം മാത്രം കൊടുത്താൽമതി. അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ലോൺ കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അങ്ങനെയായാൽ ഇവിടെ ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും മററുമാണ് ഇവിടെ ഇതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നത്. കൃഷിക്കു സ്ഥലം ആർക്കു കൊടുത്താലും നെല്ല് ഉണ്ടാകുന്നത് ഇവിടെയാണ്. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ നെല്ല് മുഴുവൻ ശേഖരിച്ച് ആലോഹിക്രമത്തിനു വിതരണംചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുംചെയ്യും. ഭക്ഷണസാധന

[Mr. E. K. Kurippe]

ങ്ങൾ മുഴുവൻ സ്റ്റേറ്റിന്റെ വകയായി എടുത്തിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു കമ്മ്യൂണൽ റിപ്പസന്റേഷൻ അനുസരിച്ചും മറ്റും ഭൂമി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന ആരം വാദിക്കുകയുണ്ടില്ല. ഭൂമി വല്ലവരും കൊണ്ടുപോകുമെന്നു പേടിക്കുകയുണ്ടെങ്കിലും ഈ കാലത്തുപോലും സ്ഥലങ്ങൾ ഫോറസ്റ്റഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൽ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതു പരിതാപകരമാണ്. ഇപ്പോൾ കത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾതന്നെ മിക്കവാറും ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളാണ്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുത്ത ചില സ്ഥലങ്ങൾ ഞാൻ തന്നെ പോയി നോക്കാനിടയായി. അവിടെ കൃഷി വളരെ മോശമായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. വെററിലാൻഡ്സായതുകൊണ്ടാണ് ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം കൃഷി മോശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കത്തകപ്പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ധാരാളം മരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല മരങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് കൃഷി പരാജയപ്പെടുന്നതായിട്ടാണ് നന്നുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

Mr. Kalloor Narayana Pillai. സ്കാരേറഡ് ഫോറസ്റ്റ് ധാരാളമുള്ളതായി അറിയാമോ?

Mr. E. K. Kuryippe: അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്.

Mr. Kalloor Narayana Pillai: റിസർവിനു യാതൊരു ഭക്ഷണവും വരുത്താതെ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല?

Mr. E. K. Kuryippe: ചെറിയ കുറിക്കാടുകൾ വെട്ടി ഈ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കെടുക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. പഴയ കാലത്തു ഗവണ്മെന്റ് അഞ്ചു പത്തും ഏക്കർസ്ഥലം റിസർവിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നും പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചെറിയ ചെറിയ ബ്ലോക്കുകളുടെ ഇടയ്ക്ക് റിസർവ്വു കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്തുകൊള്ളുന്നത് വലിയ പ്രയാസമാണ്. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചെറിയ ബ്ലോക്കുകൾക്കിടയ്ക്കുള്ള റിസർവ്വുവനങ്ങളിൽനിന്ന് കാട്ടുജന്തുക്കൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ കൃഷി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി കൃഷി നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നതിനാൽ ചിലസമയങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു തന്നെ ആയുധവും രണ്ടാതിരവും രൂപാകരം ഇളവുചെയ്തു കൊടുക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാതെ ഇരിക്കണമെങ്കിൽ പഴയ കാലത്തു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചെറിയ ബ്ലോക്കുകളുടെ ഇടയ്ക്കു കിടക്കുന്ന റിസർവ്വു ഫോ

റസ്സ് കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിലേക്കിലും കൃഷിക്കുകൊടുക്കണം. ഇതു കൂടാതെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കുറവിനെ പരിഗണിച്ച് മുമ്പു പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പതിവു വസ്തുക്കളോടു തൊട്ടു കിടക്കുന്ന റിസർവ്വ് ബന്ധുണ്ടരിയുടെ അകത്തുനിന്ന് നാലോ അഞ്ചോ ചങ്ങല സ്ഥലം കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു വിട്ടു കൊടുക്കുന്നതായാൽ സമീപസ്ഥരായ കൃഷിക്കാർക്കും ഗവണ്മെന്റിനും വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

Mr. K. K. Kuruvilla : It is a matter for surprise that, though ten thousand acres have been surveyed only six thousand acres have been utilised. And out of the six thousand acres only about three thousand acres have been under successful cultivation. I trust the Conservator of Forests will himself agree that this is due to certain causes the chief of which is the delay in distributing lands. While cultivation should have been started in Meenom, it could not be done, because the land was put in auction only in Meenom, and most of the people were able to take over the lands only in Medom. Then the rains were heavy and it was not possible to do effective work.

Rao Bahadur T. V. Venkateswara Aiyar : Will the honourable member say whether he has not been given the land which he asked for in time?

Mr. K. K. Kuruvilla : Yes it was given by the beginning of Medom. And I may state here that the produce in the land that was given to me is good.

Mr. Kochikkal P. Balakrishnan Tampi : May I ask the honourable member whether the land he refers is the one covered by the co-operative enterprise?

Mr. K. K. Kuruvilla : Yes. I have received letters from people who are interested in cultivation to say that if Government proposes to continue this policy, lands should be distributed towards the end of Vrischigom. It is only if lands are distributed towards the end of Vrischigom that all the preliminaries can be carried out before cultivation can begin in the next season.

I also agree with my honourable friend Mr. Kuriyep, that, if the lands are given at all it should be in larger blocks so that enough measures may be taken to ward off monkeys and other wild animals from destroying the cultivation. If they have only small plots of say 10 or 15 acres, it would not be possible for the holders of these very small areas to ward off these animals. Of course it can be argued that the small blocks can be brought together on a co-operative basis. That could be done. But I doubt very much that much co-operation is possible amongst our agricultural population.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : Is there not the danger of the lands being monopolised by a few?

Mr. K. K. Kuruvilla : I agree that there is the very great danger of the lands being monopolised, unless proper precaution is taken that it is based on what we call the individual basis of workers who occupy the land, and arrangements are made so that the products may be distributed equally among all the people who work there. Whether bandits may take advantage of these, does not matter, if only lands are cultivated properly and if the Government would see that the produce of that land is fairly and equally distributed among the bandits. It does not matter who do the work, bandits or others, if they do the work properly and do it efficiently and satisfactorily and for the good of all the people who partake and, indirectly, for the good of the State as a whole. The State has the responsibility and it has also the power to see how far they can make use of the bandits for these purposes. I may also say that it is worse than selfishness to say that some lands have been kept without cultivation because it could not be given to these bandits. I think a selfish man is a more admirable person than the one who under cover of unselfishness, does things all to his own advantage. Whatever that be, Government have the power to see that things are done very well and if some people regret that they have not had the opportunity to be in this banditry, I am only sorry for them.

I may repeat that if the Government proposes to bring additional lands under cultivation, the sooner it is done the better, so that work may be begun in time.

I have only one more point. I have been looking at the budget to find out how much provision has been made for the development and the production of food. On page 18 under Food production, Rs. 7,836 has been provided. That is the only amount which it has been possible for me to find. I wonder what that is for. I am sure a larger amount has been spent or is being proposed to be spent this year on food production. Only I find that Rs. 7,836 comes here.

President : Mr. Financial Secretary, what is that?

Mr. A. Lakshminarayana Ayyar : This is under "Forests." Food production as such is not provided separately but is distributed to all the heads.

Mr. P. N. Nilakanta Pillai : In supporting the demand I wish to make one observation. The Tuet Depot, Quilon is coeval with the Forest Department. It is now without timber. For bona-fide private use, and for the use of the Government contractor, no

timber is available in the Tuet Depot, Quilon. They have to go to distant places, like Tenmalai and Punalur, and especially in these days of transport difficulty, the people are put to very great difficulty in seeking remedy by going to Punalur and Tenmalai depots. The matter was brought to the notice of the honourable member in charge of the Forest Department who assured me that timber would be supplied very soon. But unfortunately, till now, no timber has been supplied. I request the honourable member to see that timber is supplied to the Tuet depot, Quilon.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : Sir, during the time of the general discussion on the budget, it was pointed out by the honourable member, Mr. Govindan, that areas for food production set apart for distribution to backward classes were not specifically advertised and made known to them. If the honourable member, who is not here, would refer to the pages of the Government Gazette dated 5th January, 1943, and the 29th December, 1942, he would find the areas of the reserved forests for backward communities specifically advertised. It was pointed out here that in regard to the areas given for food production from inside the reserved forests, the department had set apart small units, not sufficiently large for protection against wild animals. The procedure adopted by the department in demarcating and auctioning lands for food production was as follows :—

Thousands of applications were received from the general public specifying certain areas as suitable for food production inside the reserved forests. Even areas down to half an acre or one acre or one acre in extent were asked for in such petitions. It was subsequently decided that no area less than five acres in extent would be surveyed for such purpose in the case of wet land, and no area less than 25 acres in extent would be set apart for the purpose in the case of dry land. It will, therefore, be seen that it was in response to the general public feeling that areas of the extent which have now been demarcated were actually placed before the public for raising food-crops. However, it is possible that experience has shown that such small units require greater protection. Protection against wild animals is more difficult in such areas than in areas of a wider extent. But, it must be borne in mind that areas of a large extent are not available in all localities throughout the State. Wherever extensive areas in one place could be made available, as in the case of the Central Division, where a block of 1,000 acres in one place has been allotted and taken up for cultivation, such areas have been demarcated and given up for cultivation for raising foodgrains.

An honourable member.: The Central Division ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : In addition to that.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : എത്ര ഡിവിഷനാണെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറയുമോ ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : കോന്നി റിസർവ്.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : കോന്നി റിസർവ് എന്തൊരു റിസർവ് ഉണ്ടോ ? കോന്നി റിസർവ് എന്ന ഒരു റിസർവ് ഇല്ല. കൊടുമൺ റിസർവ് ഉണ്ട്.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സ്ഥലം ഇല്ലേമ ത്തിനതന്നെ നാശമായെല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആളുകൾ എങ്ങനെയാണ് സ്ഥലത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നത് ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : Mr. Kuru-
villa has taken up 1,100 acres in that area. I may also point out that over 3,000 acres of grass-land at elevations of about 2,000 feet have been set apart for survey for the purpose and Government have a proposal to start an experimental farm in one of these areas for the production of food.

An honourable member : How much area does that experi-
mental plot cover ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : A couple of
a hundred acres.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : മൂവായിരത്തിൽ ചിലപാ-
നം ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ളതും പത്തനാപുരം-കോന്നി റോഡിനു അടുത്തു
കിടക്കുന്നതും പുറം കടിപാർപ്പുള്ളതുമായ കൊടുമൺ റിസർവ് അറി-
യാമോ ?

Mr. K. K. Kuruville : It should be possible to extend
that area in view of the fact that there is so much of scarcity.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : We have
got to experiment first whether it will be possible to raise food-
grains at such elevations without damage from wild animals.

President : I take it that we are also taking up the raising
of potatoes

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : Yes, sir.
Let me also point out that out of the area of 10,000 acres surveyed
and put to auction for raising food crops, there are only 6,000 acres
which have been actually taken up on lease. Why all the 10,000
acres were not taken up by the people is a mystery, which the
honourable members might be able to explain. During the short
time at the disposal of the Department, it was not possible to sur-
vey and demarcate a large area during the last year. The balance

of 4,000 acres available out of last year's surveyed areas and more areas which might be found suitable for the purpose, it is proposed to put up for food production as early as possible during 1119.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : കൊടുമൺറിസർവിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ തേക്കുതടികൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ഉണ്ടു്.

President : Order, order.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : In areas like Koduman, Valiakavu and Alapra, and in such other reserved areas as pointed out by the honourable member, localities devoid of tree-growth and suitable for food production, have been handed over for cultivation, but the value of these reserves is not properly understood by the honourable members. One of the honourable members was very solicitous about the welfare of the forests and he was anxious that the Department should make provision for the supply of firewood and charcoal which were getting scarcer and scarcer.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : ആലപ്പുറ റിസർവ് എങ്ങനെയാണു് ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ആലപ്പുറ റിസർവ് അതുപോലെതന്നെയാണു്.

The production of firewood and charcoal has got to be from areas which are more or less nearer the centres of consumption than timber which can afford to stand a larger transport cost. Therefore Reserves like Koduman and Valiakavu, which are situated amidst the highly populated areas, are eminently suited for the production of firewood and charcoal. The Government are taking all necessary steps for the production of those commodities.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : റിസർവ് വനങ്ങളിൽ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുന്ന തേക്കു തൈകളുടെ ചുറ്റുമുള്ള നെല്ല് പിഴുതുകളയണമെന്നു ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ഉണ്ടു്.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : അങ്ങനെ തേക്കു തൈകളുടെ ചുറ്റുമുള്ള നെല്ല് പിഴുതുകളയുമ്പോൾ തേക്കുതൈകളുടെ വേരുകൾക്കൂടെ പിഴുതുപോകുകയില്ലേ ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ഇല്ല.

Mr. Kalloor Narayana Pillai : മുമ്പ് തേക്കു തൈകളുടെ ചുറ്റുമുള്ള തൈകൾ പിഴുതുകളയണമെന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നോ ?

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : ഉണക്കി
 ഓന്നിട്ടു.

It is, therefore, not possible to give large areas from these reserves covered by tree-growth for the purpose of raising food-grains. Suitable areas from these reserves have already been given for tapioca cultivation. For instance in Koduman reserve, last year, an area of 30 acres was set apart for tanguya regeneration.

President : Yes ; the honourable member will proceed.

Rao Bahadur T. V. Venkiteswara Aiyar : Therefore, it is the policy of this Department to take up areas from these local reserves also for tanguya regeneration and a beginning has already been made in 118 for the purpose. It is clearly not possible to take up enormous areas for the purpose, for the reason that nurseries have got to be established, seeds have got to be procured and plants raised for utilizing the areas, once they are cleared up. It is also necessary to provide for the disposal of the timber once it is felled. For these reasons, enormous areas in any part of the reserved forests cannot be cleared with impunity and made available for food cultivation if they have crops of trees on them.

I may also point out with reference to the production of firewood that over 300 acres have already been set apart for the production of firewood alone, during 1119, for neighbouring towns, and most of these areas are situated in fairly easily accessible localities from Trivandrum and Quilon.

With regard to the provision of manures from reserved forests, the removal of manure-leaves from all reserved forests has already been permitted, and a scheme is being sanctioned by the Government for the manufacture of vegetable composts from reserved forests in several localities which, with the co-operation of the Director of Agriculture, will be made available to the cultivators in general.

With regard to the provision for planting manure-yielding trees in certain areas in South Travancore, the matter has already been taken up by this Department in combination with areas which have been given for food production during the year 1118. It is proposed to raise, on such areas, trees yielding manure leaves for the use of neighbouring paddy fields.

With regard to the supply of grass for nearby villages, grazing blocks have already been set apart by the Government in different localities, and it has been proposed to raise manure-leaf yielding trees and good fodder grass in such areas in combination with the production of food-grains.

Out of the 6,000 acres handed over to lease holders for the production of food, a very good portion is dry land. In addition to this 6,000 acres which have been given for food production under the Food Production Scheme, over 1500 acres of dry lands have also been given for food production under a scheme prepared by the Forest Department.

With regard to the provision of Rs. 7,000 for expenditure for food production in the Budget of the Forest Department, the amount covers the expenditure of future surveys and the pay of the special staff employed to direct re-generation operation and supervise the work that is done in areas leased out for food production.

With regard to the provision of supply of bamboos for areas in Kuttanad, applications are coming in for enormous quantities from a particular part of the reserved forest in which bamboos are very deficient. The applicants have therefore been directed to certain areas in the Northern Division, near the Periyar river, where permits for collection of bamboos would be given to a very much larger extent than in the areas in the Kottayam or Central Division where the quantity of bamboos is very limited. Moreover there will be no great difficulty to get bamboos therefrom to the Kuttanad area because water transport is easily accessible. It may, at the most, take a day or two more for the bamboos to reach the destination. Arrangements are being made for the supply of bamboos from other tracts.

It may not always be possible to supply every timber depot direct from timber felling areas on a particular river. It is often found necessary to transport timber from one depot to another. Arrangements have been made for the transport of timber from certain other depots to the Depot at Quilon and it will be possible for the honourable member to get the timber that he requires in a very short time.

The question that Government be granted a sum of Rs. 14,45,195 under Demand IV—Forest was put and carried.

The grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION.

Mr. K. Madhava Kurup (*Director of Registration*): Sir, I beg to move for a grant of Rs. 4,60,046 under Demand V—Registration.

Mr. T. Krishna Pillai: Sir, I oppose the Demand. I wish to bring to the pointed attention of the Director, the absolute necessity for a Sub-Registrar's office at Maranallur.